

СВОБОДЕНЪ

СЕДМИЧЕНЪ ИНФОРМАЦИОНЕНЪ ВЪСТНИКЪ

Абонаментъ за година 8 лева
за 6 месеца 4 лева

Редакторъ-стопанинъ
СТЕФАНЪ ИВ. ПЕТКОВЪ.

Редакцията ни се помещава на
ул. „Драгоманъ“ въ адм. на Т. Живковъ

Такса за публикациите: на 1 стр. по 60 ст.; на 2 и 3 стр. по 80 ст.; на 4 стр. по 50 ст. на кв. с. м. Издателят и бирачът, обявенъ за 1 път по 5 ст., за 2 пъти 10 ст. на дума.

Тодорка Ст. Ранкова

и
К. Д. Генковъ
СЕ РАЗГОДИХА

Варна, 24 Септември 1914 год.

БЪЛГАРСКИ ПЪРВОКАЧЕСТВЕНЪ ЦИМЕНТЪ

се намира постоянно въ голѣмо количество въ крупния складъ за строителни материали на **Н. Наумовъ & Ив. Стефановъ** — Варна.

Цѣна много износна.

ПРОШЕКОВО ПИВО.

Въ единственото уредено **Казино „Лондонъ“** почна да се точи хубаво отлежало **ПРОШЕКОВО ПИВО** желто и черно, което по нищо не отстъпва на мюнхенското.

Закуски топли и студени, винаги прѣсни.

Всѣка вечеръ отъ 5 часа сж забранени всѣкакви игри на карти и табла.

Вкусното пиво, хубавата обстановка и кулантната прислуга правятъ казиното приятно фамиларно заведение за почивка.

Отъ съдържателитѣ
на казино „ЛОНДОНЪ“.

Прѣдприятието

по чистенето на гр. Варна дигри жени за мѣтачки, съ мѣсечна заплата 50 лева.

Желающитѣ жени да се явятъ въ канцеларията на прѣдприятието въ пожарната команда.

Д-ръ М. МАНТОВЪ

Адвокатъ—Русе.

Защипава дѣла прѣдъ всички съдилища въ Царството, като запасенъ офицеръ и дѣла прѣдъ Военния съдъ, по чисто воен. прѣстъпления и такива отъ общъ характеръ. Писалище подъ Русен. Апелативенъ Съдъ.

За телеграми: „МАНТОВЪ“ Телефонъ: { на писал. № 259
на домъ № 244

ТЕХНИЧЕСКО БЮРО

Инженеръ Ст. Ив. Абрамовъ & С-не — Варна

улица „ПРЪСЛАВСКА.“

Извършва солидни електрически инсталации.

Притежава голѣмо количество най-разнообразни и модерни:

полюени, настолни лампи, абажури и др.

Складъ отъ разни електрически машини.

Строи кинематографически инсталации.

Услужва най-бързо и акуратно.

Шоколадъ „Нестле“

Искате ли да получите безплатно единъ прѣвзходенъ швейцарски мъжки или дамски рѣченъ часовникъ, единъ ланецъ или позлатена гривна,

КУПУВАЙТЕ ШОКОЛАДЪ „НЕСТЛЕ“

Въ всѣки единъ пакетъ или питка ще намерите по една картинка наречена „БЛЪСКАЙ ГЛАВА“ (Casse-tête).

Цѣльта е да се съглоби всѣка една картинка, а такива има 36 различни. Всѣки единъ който събере пълна колекция отъ 36-тъ картинки ще получи, споредъ избора си, една отъ горѣ-означенитѣ прѣмии.

Нѣколко стотинѣ часовници чакатъ търпеливитѣ колекционери.

Купувайте проче само единъ шоколадъ, шоколадъ съ швейцарско млѣко „НЕСТЛЕ“.

Зѣбния лѣкаръ Тодоръ Б. Бойчевъ

съобщава на почитаемитѣ си клиенти, че слѣдъ едно годишно работене въ Ница, се установява наново въ Варна — ул. „Драгоманъ“ срѣщу бившия си кабинетъ.

Кабинетъ: 9—12 и 2½—6.

Цѣнете търпението народно!

Велико е търпението народно! По-безкрайно отъ онова на добитъка му, който безропотно понася остана и хомотъ.

Единъ френски кореспондентъ прѣзъ балканската война вѣрно сравняваше българския войникъ съ неговитѣ помощници при оранъта, нераздѣлнитѣ му и вѣрни другари и въ войната.

Нито деветъ мѣсечното гниене въ оконитѣ, нито безстрашното прѣгръщане на лютата смъртъ отъ търпеливия български войникъ, можѣха да бѣдатъ прѣдѣвени отъ управницитѣ тогава, русофилската банда, която въртъ, сука и съ своята тѣсна глупостъ осекърни паметта на смѣлия и славенъ борчески парокъ, който умираше зарадъ свободата на роба тъй както само нѣкога сж умирали за Христа.

Народа не се блеще, той се щенодѣйствуваше. Свети борци — мизерни водачи народни, мизерни българоунищожители!

Тия изчадия и слѣдъ като народътъ имъ подари живота слѣдъ непростимата катастрофа, слѣдъ фалиране на политиката имъ по всички линии, пакъ не се поучиха да цѣнятъ търпението народно.

Народътъ испи до дъно поднесената му отъ Даневъ, Гешевъ горчива чапа. Испи и безъ гримаса на боль! Да бѣше това станало въ една Сърбия, Гърция, или

Турция, отдавна поменъ отъ тая банда прѣстѣпна не щѣше да остане — нагайтѣтъ, бровингѣтъ, влп камата щѣха да кажатъ заключителната си послѣдния дума за фалитѣтъ на една прѣстѣпна политика. Това въ България не стана, защото . . . велико е търпението народно!

И днесъ нещастници, слѣдъ всичко не разбрахте поуката: цѣнете търпението народно! Хиенитѣ около „България“, „Миръ“, „Заря“, „Трибуна“ и пр. плачатъ за Сърбия, за славянството, искатъ неутралитетъ изгоденъ за хищна Русия, искатъ смъртта на България. Не прѣдательствувайте, цѣнете търпението народно!

Народътъ ви изтѣри тогава, кърпи ви и днесъ, но утрѣ кой гарантира, че чашата на великото търпѣние не ще се прѣлѣе и горчивината да бѣде поднесена вамъ?

Цѣнете търпението народно!

Поуката е не малко цѣнна и за днесъ управляющитѣ, защото никаква гаранция не може да се долови днесъ за днесъ за прѣдпазване отъ едно рискувано подхлъзване.

Ето защо, добръ би било, надъ входа на народ. събрание и надъ кабинетитѣ на министритѣ съ едри бучви да се издѣлае: Цѣнете търпението народно!

† Кралъ Каролъ I.

По 5 часа и 30 мин. сутринь на 27 септември умря внезапно въ двореца си Пелешь ромънския кралъ Каролъ I. Споредъ досегашнитъ свѣдѣния смъртта е причинена отъ Sepsis (затвърдяване на артериите — свойствена на старцитъ болестъ).

Цѣлия европейски печатъ се отзовава сега за голѣмитъ заслуги, които Каролъ I е сторилъ на ромънския народъ. Въ това отношение и нашия печатъ прояви ожащото поведение. И ние сме уверени, че всички, които е писали статии въ подобенъ духъ, не е подозирали въ себе си проводникъ на едно мнѣние, което не отговаря на точния смисълъ на това, що Каролъ I е сторилъ на ромънския народъ. Въобще хората, въ туй число и журналисти, и политици, и интеллигенция, като разсъждаватъ върху положението на единъ народъ, иматъ навикъ да не взиматъ прѣдъ видъ самия народъ, а частъ отъ него и то именно онай частъ, която е винаги въ конфликтъ съ народа. Това е обща черта, една непоправима грѣшка за всички, които нѣматъ нищо общо съ народа.

Прѣзъ единъ периодъ близо отъ половинъ столѣтие ромънския народъ — говоримъ за народа, който създава съ своята мъжа богатствата на ромънскитъ чокои и тѣхнитъ синове, отъ каквито се вербува ромънската интеллигенция — не е отишълъ крачка напредъ. Напротивъ, нѣма друга нация съ самостоятелно държавно управление, която да е останала въ духовно отношение толкова назадъ, а ежщо нѣма друга такава нация като ромънската, интеллигенцията на която да е отхранена въ духъ на жестокоостъ и непочитание къмъ цѣлия работящъ градски и селски елементъ, особено къмъ земледѣлцитъ. И всичко това се дължи на обстоятелството, че кралъ Каролъ никога не е сръбцалъ каквито и да било прѣчки по своя миренъ личенъ животъ отъ страна на ромънскитъ държавни мъже. Напротивъ, Ромъния въ туй отношение е прѣдоставяла твърдъ жалко явление. Въ нея политическиятъ мъже и краля и като че ли сж сключили договоръ за посочено управление т. е. слѣдъ извѣстенъ периодъ на управление управлящата партия отстъпва на оппозицията, която отъ своя страна ще отстъпи властта на първата, когато се измине нужния периодъ на управление. Консерваторитъ отстъпвали властта на либералитъ и либералитъ на консерваторитъ безъ да се промѣня политиката нито къмъ външнитъ държави, нито къмъ вътрѣшното управление на страната. Половина вѣкъ Ромъния бѣше подъ скиптра на Карола I, половинъ вѣкъ тя подъ неговата егида храни ромънскитъ чокои, които не сж оставили нищо у простата ромънска маса неосквернено. Ромънския селенинъ нѣма идея за собственостъ. Отъ редъ години той едно знае, че всичко що той произвѣжда е на господаря му. Той нищо нѣма, защото нивитъ, които оре, сж на чокоя, типцитъ, които отгледа, сж на чокоя, добитъка, който отхранва и пасе е на чокоя, добитъка, съ който работи, е на чокоя, храната, която добива отъ нивитъ е на чокоя, къщата, въ която живѣе е на чокоя, свинята,

която лежи съ него въ колибата му, е на чокоя, дѣцата му, които робуватъ заедно съ него, сж на чокоя, жена му, която сподѣля всичката му неволя, е на чокоя. Чокоя е всичко и господарь и кралъ и Богъ, за него сждъ нѣма. И отъ това черно робство нито веднажъ ромънския владѣтель, когото сега всички възнасятъ, не е извадилъ ромънския селенинъ. Нито едно ромънско правителство не се е загрижило за благосъстоянието на своя работящъ денонощно бѣденъ и окаянъ народъ. Че всичко това е вѣрно, много лесно би се доказало, ако се яви случай што Ромъния да влезе въ воененъ конфликтъ съ кои да е държава. Ний съжаляваме, че сждбата помогна на дългогодишния ромънски владѣтель да не бѣде зритель на това, което може да се яви като прѣвъ резултатъ отъ петдесетгодишно нехайно сиромъ живота на цѣлъ народъ управление. За никого не е тайна, че ромънската армия не е способна да воюва, че между селенинъ и властта е изровена дълбока пропасть, че неадекватността на селянина-робъ къмъ гражданина-чокой е вѣчна, дълбока, неизгладима.

Съ смъртта на Карола, ромънския небосклонъ ще се прояви до нѣкъдѣ. Новия кралъ Фердинандъ I, както се говори, прѣдоставяла права противоположност на стария кралъ. Дано.

Рускитъ гости.

Въ сръбцитъ ни, които имаме съ десетки руси отъ различни съсловия, можахме да изнесемъ убѣждения, че рускитъ гости сж възхитени отъ нашия културенъ напредѣкъ, възхитени сж отъ добрия приемъ, направенъ имъ у насъ и занасятъ въ Русия верѣдъ всички съсловия и класи отлични впечатления за насъ, българитъ.

Описанията на всички за умразата на гърци и сърби къмъ насъ с тождествна. Всички потвърдяватъ, че гърцитъ и сърбитъ сж ни прѣдоставили за канибали на балканитъ. Гърцитъ, слѣдъ като сж ги обирали по единъ некачествимъ начинъ въ смѣната на паритъ, казвали сж имъ, че те въ България ще пжтватъ въ заключени вагони и храна може да имъ дадатъ само на софийската гара и то прѣвъ прозорцитъ, обаче прѣдупрѣждали ги тѣ, да бждатъ прѣдпазливи, защото едно, че въ храната ще има отрова или чумна и холерна зараза, а пъкъ и възможно е съ една рѣка да имъ подаватъ храна, а въ друга да държатъ кама или револверъ. Ето защо руситъ трѣбало да си купуватъ провизии отъ Солунъ, и скубали ги потомцитъ на Елада, както знайтъ. Сърбия и сърбитъ сжщо така имъ направили лошо впечатление. „Свинщина, свинска държава“ — изрази се единъ запасенъ майоръ за Сърбия и сърбитъ.

Не намиратъ думи руситъ да окачествятъ поведението на гърци и сърби.

Умразата на тия вагабонтеки нации къмъ насъ намираше и намира мѣсто и въ руската преса, обаче пжтницитъ руси занасятъ съ себе си непоколебимо опровержение противъ всички гадни хули противъ насъ, изсипвани тѣй щедро отъ балканската война пасамъ.

Гоститъ изнесатъ изъ България твърдото убѣждение, че на балканитъ най-високо стояща и културна маса е българоката. Тѣ не могатъ да сравнятъ въ нищо българина, трудолюбивия българинъ, съ подлѣца гъркъ и съ разгачения и мръсенъ сърбинъ.

Тоя случай, минаването на хиляди руси прѣвъ България е отъ по-голѣмо значение за насъ отколкото резултатътъ на Карнежиевата анкетна комисиия. Руситъ сж очитъ си видѣха цѣла България културна гледаща спокойно на свѣтлото бждаше. Любовта ни къмъ руския народъ тѣ нагледно, чувствително изпитаха въ себе и ние можемъ само да се радваме по тоя случай, че заблужденията за умразата българска къмъ нашитъ освободители, многострадалния руски народъ, скоро ще бжде прѣмахната. Резултата отъ краткото гостуване въ България на руситъ не ще закъснее въ скоро време да се прояви. Разбраха руситъ, че всичко писано до сега и въ тѣхнитъ вѣстници е било грамадна клевета и нагла лъжа.

Влашки просвѣтни грижи за добруджанци.

Българитъ въ Добруджа могатъ, слѣдъ като имъ закриха и ограбиха училищата да си отдѣхнатъ спокойно, защото ромънскитъ дедективи сериозно сж се заели съ образованието имъ, като сж почнали да издаватъ въ Добричъ вѣстникъ подъ надсловъ „Ecoui“, списванъ на ромънски и български...

Притежаваме единъ брой, отъ който правимъ малки извадки, перли на мисль и разбирателство и „централна цивилизация“. Правосиъ и стилъ запазенъ.

Уводна статия:

По въпроса за нова Добруджа. Причини резултати.

Заслугата е почти никаква, като изнасяме на яве толкова късно, положението на напредѣка въ което се намиратъ днесъ, тѣзи два окръга отъ Ромънската територия.

Това положение, задоволително за всички жители, което върви прогресивно отъ самото начало до сега и е станало общедостъпно поради видѣтъ и своитъ прояви, е било постигнато посредствомъ една плодотворна мѣрка и усилии.

Още отъ самото начало, Проектитъ на двата окръга поеха тежкия товаръ на управлението, въодушевлявани отъ най-похвални намѣрения прилагайки тукъ, въ хода почти непознатата сръбда, своя образцовъ програмъ, поставенъ на най-страннитъ принципи на правда и честъ.

Ами че какъ! Нима въ това има още нѣкой живъ българинъ въ Добруджа да се съмнява — че „образцовиятъ програмъ на префектитъ е поставенъ на най-страннитъ принципи на правда и честъ“?

Понататкъ вѣститъ публицисти пророкуватъ:

Вѣстникътъ „Ехо“ живѣе чрѣвъ и въ самата сръбда на своето общество, за което е и основанъ, слѣдователно той има най-голѣмата възможностъ да познава неговитъ нужди и посредствомъ едно правилно и изкрепно излагане се надѣва да донесе една съществена помощ на правителството, както и на мѣстното управление за реализирането на поетата отговорностъ.

Посредствомъ самото наше прѣдназначение ний сме задължени да служимъ всекога на нуждитъ на на-

шитъ читатели, които сж ни изнасяли своето довѣрие, както и на ония на всичкитъ граждани като изнасяме прѣдъ очитъ на бждашето управление случантъ, които по своето естество сж противъ интереситъ на обществото и които по другъ начинъ бѣха минали незабѣлвано.

По този начинъ мислимъ, че ще можемъ да принесемъ пай-цѣнитъ услуги както на публиката, така и на нашитъ власти.

И въ туй наше служене на обществото българитъ се убѣдиха много осезателно, слѣдъ като по доноситъ ви биваха разкарвани по сигуранции и бити по чистѣ „културенъ“ влашки маниеръ.

Мръсеници! Вие не заслужавате хрѣската българска...

По нататкъ въ друга велемждра статия по Управлението на Базарджикъ се казва:

Управлението на града Базарджикъ.

Благотворителни пострѣйки.

Съ това си правимъ длъжността чрѣвъ прѣсата безъ никаква заплата, да принесемъ на публиката, съ благодарение на днешния градски кметъ въ Базарджикъ, г-ну Александру Райчу, съ честни постѣпки какъ се грижи и да изпълнява тежкитъ си задължения които ги взелъ. Изпълнява си длъжността толкова повече съ удоволствие, съ колкото жителитъ въ съединение да прѣнасятъ за сега, Родителското управление на градътъ отъ единъ човѣкъ интеллигентенъ, честенъ, съ желание за проектирането на гражданитъ си, и въ сжщо време единъ не изнаванъ добродушенъ съ народа.

Въ кжео време отъ когато управлява, понава се че е работилъ истенска доброжелание за общото добро чрѣвъ административнитъ мѣрки които е взелъ и чрѣвъ различни пострѣйки извършени.

Да, да родителско управление, здраве му кажи.

Съ една речъ се е работело съ много дерзости въ тоя градецъ, а за въ бждаше не изброими тукъ проекти за уползотворяване и украсяване на бждатъ въ сжщество.

Даваме за примеръ и на други г-на Александру Райчу, който е придруженъ отъ кметския помощникъ г-нъ А. Муцевъ, ще прѣобърне градътъ въ кжео време на една цѣнтрална цивилизация.

Въ идущия брой ще се занимаваме за гр. Балчикъ и Каварна.

Дано не иматъ щастнето Добричани да стане града имъ „централна влашка цивилизация“, какво нещастие, каква зла ждба!

Дано вашитъ иднотски проекти и шашкжний отнесете по-скоро отвѣдъ тихи бѣли Дунавъ, тамъ правете не „централни“, ами ако щете и бездѣлни цивилизации.

Дано, дано тоя видоу денъ бжде по скоро, отколкото се желае отъ всяка българска угнетена и оскърбена душа!

Има ли чети въ Македония?

(Писмо отъ войводата Чаулевъ)

Получихме слѣдното писмо отъ охридския войвода Чаулевъ:

Вѣстницитъ изнесоха, че пълномощнитъ министри на Русия, Англия и Сърбия въ София сж направили постѣпки прѣдъ българското правителство по прѣминаването на чети въ сръбска Македония.

Какво имъ е отговорилъ г. министъръ прѣдседателътъ ние не знаемъ, но знаемъ какво би отговорилъ всеки единъ македонецъ.

Руския прѣдставителъ че е правилъ постѣпки не ни оудва, защото въ Македония и дѣцата си-

рачета и майките вдовици днес внаят, че това нещастие ни по-свѣдава съ участието и съ извоюването на руската политика.

Руския консулът въ Витоля е начело на сръбските терористи, всичко отива по негова заповѣдъ. Ако има нужда можемъ да му до кажемъ съ безброй факти.

Но когато виждаме английския посланикъ да прави постъпки, просто изненадва всички македонци, които сж хранѣли най-голяма на-дѣжда на неговото правителство, чийто консулът въ Витоля видѣха и дѣлата, за защитата на българ-ския народъ да тича съ отворени гърди сръбцу сръбскиятъ стра-жарски револверъ, и ако софий-ския английски прѣдставител бѣше ваицатъ английския такъвъ въ Витоля, щѣше да научи много до-брѣ кои и какъ се създаватъ четитѣ въ Македония.

Колкото за сръбскиятъ прѣдста-витель отговорътъ е много критъкъ. Чети отъ България до сега не сж минали. Тѣзи чети, които сж въ Македония създаватъ ги сръбскиятъ водераджии — четитѣ. Всички вой-води бивши и четници, заедно съ хиляди бѣжанци сж въ България. Тѣ прѣкарватъ безсонни нощи то-чейки ножоветѣ си. Тѣ чакатъ смъртта на Сърбия, и ако тя не дойде за скоро отъ вѣнъ, тѣ ще доведатъ тази смъртъ неминуемо и ако не прѣзъ българската гра-ница, то има още двѣ други такива.

Охридски войвода: П. Чаулевъ.

По ограбеното общин. мѣсто отъ д-во „Гроздь“.

Въ единъ отъ миналитѣ броеве на вѣстника ние изрри писаме за ограбе-ното общин. мѣсто отъ д-во „Гроздь“. По този случай нѣкои отъ общинскитѣ съвѣтници се заинтересуваха и повдиг-нали въпроса въ свѣта. Назначи се една комисия, която слѣдъ като е про-учила въпроса, е съставила слѣдния:

ПРОТОКОЛЪ.

Комисията въ съставъ Варненскитѣ общин. съвѣтници: Георги Ноевъ, То-доръ Страшимировъ и Димитър Кон-довъ, избрани отъ свѣта на 18 ав-густъ 1914 година. рѣшение № 631, за проучване обстоятелствено въпроса за границитѣ на държавното отъ д-вство „Гроздь“ мѣсто, имѣ застѣпане на 14, 19, 20, 21, 22, 23, 25, 26, 27, 28, 30. VIII, 1, 2, и 4 септемврий т. г. и за да има пълна прѣдстава по въпросъ: 1) Огиде на самото мѣсто, държано и владѣно отъ д-ство „Гроздь“; 2) Поиска нова скица за цѣлото мѣсто отъ техническата власт на общината; 3) Проучи прѣпи-скитѣ отъ 1895 г. до днесъ, находящи се въ канцеларскитѣ хѣла на Варнен-ската община и отнасящи се до въпро-сното мѣсто и 4) Разпита вѣкои отъ днешнитѣ чиновници относително нова-та ограда на мѣстото.

За яснота и на Почитаемия Свѣтъ комисията излага своитѣ проучвания на подробно:

1) Съ заявление вх. № 488/1895 г. дружеството „Гроздь“ поискало да му се отстъпи на по-изпосни условия едно мѣсто отъ 6—700 кв. метра, като по-сочна и мѣстото покрай шосето за Ев-васиноградъ (сегагината горня част на приморската градина). Свѣтътъ съ протоколъ № 8, рѣшение № 49 отъ 23 I. 1895 год. рѣшава да имѣ отстъпи 7000 кв. м. до Английскитѣ гробища по направление къмъ града по 150 лв. кв. м. или всичко 10500 лв., платими въ три годишенъ срокъ съ условие, щото общината да си го вземе обратно, ако до 20 години дружеството ликви-дира. Слѣдъ това съ рѣшение № 169, протоколъ № 19 отъ 21 априлъ 1895 г. свѣтътъ удовлетворява друга молба на „Гроздь“—да изплати дължимата сума за 7000 кв. м. въ разстояние на 8 го-дини (искали сж 20 години).

Съ молба отъ 28.V.1896 г. „Гроздь“ иска отъ общината крѣпостенъ актъ за

мѣстото, а за дълга прѣдлага полици. Съ рѣшение № 262, протоколъ № 33, отъ 6.VI.1896 год. свѣтътъ удовлетво-рява молбата на д-вото, като постано-вява дълга да се изплати за 10 години, съгласно рѣшението № 169/95 година, когато съ послѣдното рѣшение е да-денъ 8 годишенъ срокъ. Въз основа на указъ № 292 отъ 4 май 1895 год., съ който е утвърдено рѣшението № 49 1895 година, крѣпостния актъ е изда-денъ съ отбѣлжаване въ него всички условия — писмо до нотариуса отъ 17 VIII.1896 год. № 869. — Като вижда д-во „Гроздь“, че общината е твърдѣ щедрѣ къмъ него, осмѣлява се да по-иска, щото тя да се откаже отъ огра-ничения въ акта, за да може „Гроздь“ да сключи ипотеченъ заемъ отъ Б. Н. Б. или пъкъ да декларира, че общината ще поеме задължението на дружеството къмъ банката, въ случай че дру-жеството ликвидира прѣди да се издѣли. Съ рѣшение № 463 отъ 18.X.1896 г. общината прави и тази декларация. Това рѣшение е утвърдено. До тукъ комисията заключава, че д-во „Гроздь“ е собственикъ на мѣстото отъ 7000 кв. м. до Английскитѣ гробища по нап्रा-вление къмъ града съ ограниченията, отбѣлжани въ самия актъ, съгласно рѣшението № 49/1895 год.

2) Това дружество, обаче, не забра-вя щедростта на общината и не закъ-снява да се обърне къмъ свѣта съ друга молба. Съ заявление отъ 13.I. 1896 година д-вото иска около 12500 кв. м. мѣсто за създаване разсадникъ на Американски лози, като опрѣдѣля точно мѣстото — до винарницата му. Свѣтътъ съ рѣшение № 38 отъ сѣщия денъ 13.I.1896 година, като намира че това дѣло е отъ голямо значение за поминѣка на населението, отстъпва имѣ 12500 кв. м. за ползуване въ продъл-жение на 18 години, но около с. Галата. Недоволи отъ това, тъй като цѣлата на дружественикъ хора е била да си закрѣпятъ имението, тѣ се обръщатъ съ молба до окр. управителъ, който съ писмо № 4087 отъ 9.IV.1896 година иска общинския свѣтъ отново да рѣши — да отпусне исканото отъ „Гроздь“ мѣсто. Общинския свѣтъ намира на-чинъ да удовлетвори искането на окр. управителъ, като избира комисия (рѣ-шение № 183 отъ 10 априлъ 1896 г.), която да прѣгледа мѣстото и да се произнесе. Така комисия дава мнѣние, да се отстъпятъ 8000 кв. м. до винар-ницата. Въ послѣдствие свѣтътъ съ рѣшение № 275 отъ 14.VI.1896 година отстъпва на „Гроздь“ 8 декара мѣсто до винарницата му за разсадникъ на Американски лози, съ право да го об-работва 10 години, но изключително за цѣлата, за които му се отстъпва. Слѣдъ това върѣме мѣстото си остана градско и д-вото е длъжно да го прѣдаде на общината безъ всякакви прѣтѣнции. Съ указъ № 232 отъ 28 августъ 1896 година това рѣшение е утвърдено.

Недоволи отъ тия изгоди, види се, дружественикъ хора се опитали още да увеличатъ безъ трудъ своитѣ капиталы. Съ молба отъ 7 августъ 1899 година излагатъ, че искатъ да строятъ фер-ментационно и за варене ракия огѣл-ление върху 800 кв. м., но и така имало доста мѣсто застроено, та искатъ да се продадѣло празното мѣсто на сѣверо-западъ задъ винарницата имѣ, което било отстъпено да служи за дружественъ разсадникъ съ 10 годишенъ срокъ. О-чевидно е, че д-во „Гроздь“ е вървѣло съ строго обмисленъ планъ за завладѣ-ване на това мѣсто—било използвайки приятелски разположенитѣ власти на на върѣмето си къмъ тѣхъ, за да взе-матъ мѣстото при извънредно изгодни условия, било, ако това не стане прѣзъ заблуждение съ нѣкакви културни цѣли. Тази молба на д-вото е повтаряна и потретяна, когато се намѣрили, най-сетнѣ, въ общината услужливи хора, ко-ито съ специално писмо питатъ „Гроздь“ — поддържа ли молбата си отъ 6 авг. 1899 година—„по възможностъ по ско-ро явете“ (писмо № 656 отъ 20.I.1900 година, листъ 92 отъ канцелар. дѣло № 9 буква „А“) и услужливостта про-дължава: Съ рѣшение № 63, протоколъ № 9 отъ 23 мартъ 1900 година, свѣ-тътъ рѣшава: да се продаде мѣстото отъ 8 декара по 250 лева декара (два-десетъ петъ стот. метъра) — за обра-зцово лозе. Съ тѣснотъ бързо писмо ис-катъ това рѣшение да се утвърди.

Сега пъкъ окр. управителъ не бърза и иска допълнителни свѣдения. По то-

ва върѣме, върѣотно, управлението на „Гроздь“ е прибрзвало и оградило вси-чкото мѣсто—и 7000 тѣхъ кв. м. мѣсто, продадено по рѣшение № 49/1895 год. и това, дадено на ползуване съ рѣше-ние № 275/1896 година, поради което се разпавали всички въ общината: иска се съ писмо № 6483 отъ 4.VI.1900 г. до началника на техническото огѣлѣ-ние веднага да отговори, кой и по чие разпорѣждане е позволилъ на д-ство „Гроздь“ да загради мѣстото, за което е въпросъ въ протоколъ № 9 отъ 23 мартъ 1900 година — рѣшение № 63, когато отъ прѣписката е ясно, че тона рѣшение (законността на което търпи сериозни притѣки) и до сега не е ут-върдено по надлежния редъ?

Прѣдлага се, както сега се постава, да се измѣри мѣстото. Констатира се, че вѣнъ отъ 8 тѣхъ декара—„Гроздь“ е заграбилъ още 1530 кв. м. Съ рѣ-шение № 149, (протоколъ № 30, отъ 26.IX.1901 год.) свѣтътъ като намира че д-во „Гроздь“ е заградило 9530 кв. м. и до денъ днешенъ мѣстото не било засаждено съ американски лози, а съ дръвчета,—рѣшава: рѣшението № 275/1896 г. се отиѣнява. Да се пише на д-во „Гроздь“ да освободи 9530 кв. м. Това рѣшение е изпратено съ № 11961 отъ 10.X.1901 година на окр. управи-телъ за свѣдѣние. До „Гроздь“ е пи-сано писмо № 18523 отъ 13.XI.1901 г. съгласно рѣшението. На 27.XI.1901 г. е съставенъ актъ, че единъ чертежникъ, единъ технически надзирателъ и др. общински чиновници съ пожарникари сж отишли и отградили мѣстото до старитѣ граници. Когато прѣдали ма-териалитѣ въ дирекцията, тогавашния директоръ на д-во „Гроздь“ Г. Милковъ не приелъ материалитѣ и изпѣдилъ чи-новницитѣ. На 13.III.1909 г. „Гроздь“ завелъ искъ за върѣдъ и загуби — 25275 лева, за гдѣто на 14.VII.1907 г. общински служаци сж съборили огра-дата на около 8 декари празно мѣсто задъ винарницата. Това дѣло е било насрочвано нѣколко пати. Общината си е служила по това съ свѣдѣтели, намѣсто съ писмени документи, които има въ архивата. Дори свѣдѣтелитѣ не сж разпитвани както трѣбва, съ пълно познаване на работата. А на 14 сеп-тември 1912 год. е гледано послѣденъ път и рѣшено задочно, защото никой не е благоволил да се яви отъ страна на общината. Осъдена е общината да брой сумата 16920 лева съ сѣдебни и дѣловодни разноски и лихви 10% отъ 1909 год. 13 мартъ. На 14/IX 1912 г. юриконсултъ бѣше Г. Литовски.

Слѣдъ това би трѣбвало да се прѣд-полага, че мѣстото отъ 9530 кв. м. е въ владѣние на общината, тъй като къмъ книгата, проучени отъ комисията, нѣма абсолютно никакъвъ документъ, отъ който да се сѣди за нѣкаква про-мѣна въ отношениата на общината къмъ дружеството „Гроздь“ за въпросното мѣсто. Дѣйствително, има рѣшение № 63, протоколъ № 9 отъ 23 III.1900 год. съ което свѣтътъ рѣшава да се про-даде исканото отъ „Гроздь“ мѣсто по 25 ст. метъра, но това рѣшение не е утвърдено, макаръ и изрочно да не е отиѣнено: за отстъпване собствеността на общински имотъ рѣшението трѣбва да бѣде потвърдено съ указъ. Незави-симо отъ това, рѣшението № 149 отъ 26.IX.1901 г., съ което мѣстото изцѣло (9530 кв. м.) се отнима, е по ново и като такава фактически отиѣнява вси-чки други рѣшения, отнасящи се до сѣ-щия въпросъ. А това рѣшение не по-дѣжи на утвърждение. Никакви се-риозни възражения не сж правени сръ-щю това отъ „Гроздь“. Напротивъ, ис-кали сж само около 4000 лева — стой-ността на насаденитѣ дръвчета върху мѣстото, за каквато сума щѣли да за-ведатъ дѣло сръщю общината. (а. по-горѣ).

И така, върху мѣстото отъ 9530 кв. м., намираще се задъ старата ви-нарница на „Гроздь“, дружеството нѣма никакъвъ документъ — нито за собстве-ност, нито дори за държане отъ име-то на общината. Официално имѣ се отправи писмо за това — нѣма отго-воръ. Устно комисията попита директора на дружеството г. Милчевъ — осмѣиъ крѣпостенъ актъ за мѣстото отъ 7000 кв. м., което е ипотекирано прѣдъ Бъ-гарската Н. Банка, нѣматъ другъ до-кументъ.

За да бѣде комисията по-пологи-телна въ своитѣ сѣждения относително разиѣра на щетитѣ нанесени на общи-

ната, поиска да се измѣри отъ общин-скитѣ технич. власти наново изцѣло мѣстото, което днесъ обгражда д-во „Гроздь“. Къмъ настоящия протоколъ на комисията, прочее, като неразрѣдна частъ отъ него, се прибави и скицата изработена отъ общинския геометръ Т. Бракаловъ, на 20 т. м. Споредъ таа скица, д-во „Гроздь“ държи: а) Едно мѣсто, оградено съ каменелъ видъ отъ 10450 кв. м.

б) Едно мѣсто, заето отъ лозе и градина вѣнъ отъ околния видъ отъ 5879

или всичко 16329

като извадимъ отъ таа цифра 7000 — мѣстото, което общината е прѣдала на „Гроздь“, оставатъ 9329 кв. м., върху което мѣсто д-во „Гроздь“, нѣма нито документъ, нито нѣкакво законно право. Това мѣсто е чисто и просто заграбено, поради прѣстѣпниата нехайностъ на досегашнитѣ общински власти относи-телно общинскитѣ имоти, въ които има дѣлъ и днешното постоино присѣтствие заедно съ отговорнитѣ технически вла-сти. Дори по емлѣнитѣ регистри дру-жеството има само 7000 кв. м. + 2000 кв. м. лозе—послѣдното записано прѣзъ априлъ мѣсецъ 1911 година при про-вѣрката на данѣнитѣ книги въ финан-совото управление.

Като излага историтѣ на тоя въ-просъ, комисията заключава:

а) Мѣстото отъ 9322 е общинско мѣ-сто. Като такова, да се покани неме-длено д-во „Гроздь“ да го освободи въ единъ опрѣдѣленъ срокъ—15 дни. Ако това не стори доброволно, веднага слѣдъ изтичането на срока да се заведе про-цесъ и да се иска прѣдварително из-пълнение на рѣшението. До тогава те-хническитѣ власти да провѣрятъ позво-лителното, издадено на 8 августъ т. г. № 526 за ограда, да соратъ загражда-нето на мѣстото вѣнъ отъ 7000 кв. м. споредъ старитѣ скици и да съставятъ актъ за прѣвишеното;

б) Да се заведе процесъ за върѣдъ и загуби — ако мѣстото се отстъ-пи доброволно, ако не — заедно съ процеса за мѣстото, — поради това, че д-во „Гроздь“ е държало едно про-странство общинско мѣсто въ продъл-жение на върѣмето отъ 27.IX.1901 год. до днесъ безъ никакво юридическо о-снование, вървѣни волята на общината. (Слѣдва).

Дневни новини.

Народното събрание. Първата редов-на сесия на 17 Народно събрание ще се отвори на 15 того.

Питама Дирекцията на българското параходно дружество: съ какво право и на какво основание лишава подвиж-ния персоналъ при параходитѣ отъ пор-ционни пари? Направила ли е дирекция-та намаление и на останалия персоналъ, който служи въ канцеларнитѣ и полу-чава тѣлсти заплати? Послѣ, порцион-итѣ пари не се ли считатъ като запла-та, въръзъ която сѣщо се правятъ од-ръжки? Отъ какъвъ принципъ се е во-дила дирекцията при намаляването за-платитѣ на тия свои работници, кто е направила на тоя напр. който полу-чава 400 лева мѣсечно 60 лева одрж-ки и на оня, който получава много по-малко сѣщо 60 лева?

Ще чакаме и ще си кажемъ пакъ думата,

Артистътъ г. Никола Димитровъ, кой-то е слѣдвалъ 2½ години драматичес-ко изкуство въ Берлинъ, ведно съ гру-па млади артисти, ще ладе на 7 т. м. въ салона Ранковъ пиесата „Хамлетъ.“ Варненското общество трѣбва да ладе подкрепата си на тоя способенъ ар-тистъ, за когото въ нѣмската, пъкъ и въ нашата преса имаше толкова лас-кави отзиви.

Редактору

в. „Свободенъ Гласъ.“

Въ брой 410 на в. „Варненски Но-вини“ ми се задаватъ три въпроса, на които отговарямъ: 1) дали съмъ учи-тель, или не редакцията да се отнесе до тузашната училищна властъ; 2) дали съмъ декективъ на полицията — да се отнесе до шефа на полицията, и 3) да-ли съмъ частенъ декективъ на окръж-ния управителъ да се отнесе редакци-ята до него.

М. Георгиевъ у-ль.

Млѣчното брашно „НЕСТЛЕ“

е най-съвършена храна за КЪРМАЧЕТА и ДЪЦА.

МАЙКИ!

Желаете ли да получите безплатно по едно хубаво столче за вашите дѣцата? Отдѣпете етикета, залѣпете върху кутиниѣ на млѣчното брашно „НЕСТЛЕ“

което давате на дѣцата си и изпращайте ги на

Д-во „НЕСТЛЕ“ Булевардъ Мария Луиза. 92 — София.

За всѣки етикетъ ще получите единъ номеръ, който ви дава възможност да участвувате безплатно въ лотарията на тия малки и голѣми столчета Нестле на края на мѣсецъ декември

Отъ 50 години насамъ млѣчн. брашно Нестле е признато отъ всички лѣкари като най-добра храна за дѣца въ крѣпки имъ възраст.

Варненска Окръжна Постоянна Комисия.

ОБЯВЛЕНИЕ № 4266.

Въ канцеларията на Варненската окръжна постоянна комисия, ще се произведатъ, съ лѣна конкуренция, на долуозначенитѣ дати, слѣдующитѣ търгове: 1) На 24 октомври т. г., въ 10 часа прѣди обѣдъ, за доставка на 60 куб. м. дърва, съ варѣването имъ за печка, 2 тона каменни въглища „Карлифъ“ и 8 каси газъ батумски, съ приблизителна стойностъ около 1800 лв.; 2) На 27 октомври т. г., въ 10 часа прѣди обѣдъ, за доставка на разни счетоводни и дѣловодни книги, за прѣзъ 1915 год., съ приблизителна стойностъ 600 лв.; 3) На 28 октомври т. г., въ 10 часа прѣди обѣдъ, за отдаване на прѣдприемачъ-печатаръ печатането на разни канцеларски образци, вносни листове и др., съ приблизителна стойностъ 800 лв.; 4) На 28 сѣщи, въ 3 часа слѣдъ обѣдъ, за доставката на разни канцеларски материали, съ приблизителна стойностъ 1000 лв.; 5) На 30 октомври т. г., въ 3 часа слѣдъ обѣдъ, за доставката на нуждни фуражъ и други прѣдмети за окръж. ветеринарни лѣчебници въ гр. Варна и Провадия, на приблизителна стойностъ 1600 лева; 6) на 31 октомври т. г., въ 3 часа слѣдъ обѣдъ, за отдаване на доставчикъ-апеткаръ отпущането лѣкарства на бѣдно-болни лица, прѣглеждани въ Варна, за мѣтка на Варненската окр. пост. комисия, за прѣзъ 1915 год., съ приблизителна стойностъ 2600 лева. Изисква се залогъ 5% и документи, съгласно чл. чл. 11, 12, 13 и 14 отъ закона за общественитѣ прѣдприятия. Поемнитѣ условия могатъ да се прѣгледатъ всѣки присѣственъ денъ въ канцеларията на Варненската окр. постоянна комисия.

Варна, 12 септември 1914 г.

Отъ Комисията.

С. Георгиевъ, Пандо Андрѣевъ & Г. Наумовъ—Варна.

Съобщаваме на интересующитѣ се, че въ склада ни намирайтъ се до старата болница се намиратъ:

Дърва за горене, каменни и дървени въглища, разни строителни и коларски материали и пр.

Цѣни много износни.

Въ склада на Темелко Костовъ,
находящъ се до мелницата на Трифонъ Никовъ,
се намиратъ най-хубави мешови дърва за
горене, безъ никакъвъ смѣсъ.

Голѣмъ складъ отъ дървени въглища.

Цѣни много износни.

ПРОДАВА СЕ 50,000 КГР. СЪНО, първокачествено,
прибрано на врѣме и складирано на Провадийската гара.

Споразумѣние: Христо Рѣповъ, съдържателъ на хотелъ „Търговски“ — Провадия.

ДЪРВА ЗА ГОРѢНЕ, въ малко и голѣмо количество, искайте отъ фирмата **Стоянъ Диковъ** — Провадия.

ТЕХНИЧЕСКО БЮРО Б. МИТЕВЪ & С-ИЕ

Извѣстява, че лицето Л. РАЙКОВЪ нѣма нищо общо съ бюрото, вслѣдствие на което прѣдупрѣждаваме г-да клиентитѣ, че всѣкакви оуми, дадени нему или ангажименти направени въ името на бюрото нѣма да бѣдатъ признати отъ сѣщото.

Варна, августъ 1914 год.

Търси се ГОТВАЧКА въ едно порядъчно сѣмейство. — Справка ред. „Свободенъ гласъ.“

II. Варненски Сѣдебенъ Приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 4397

Въ допълнение на обявлението ми № 4286 отъ 27 августъ т. г., публикувано въ Държ. Вѣстникъ, брой 218 отъ 20/IX обявявамъ, че продажбата на:

Клѣца, построена върху около 74 кв. м. отъ камено тухленъ и дървенъ материалъ, покрита съ керемиди, състояща се отъ при стая и двѣ коридорѣта съ килери; при нея прилѣпена пристройка, върху около 30 кв. метра, отъ смѣсенъ материалъ, покрита съ керемиди, състояща се отъ едно отдѣление; съ дворъ отъ около 290 кв. м. и 50 кв. с. метра; цялото пространство което заематъ постройките и двора е 394 кв. метра 50 кв. с. м. Находяща се въ гр. Варна V уч. улица „Асенова“ подъ № 31 при сѣбди, Георги Костовъ, Мария Димитрова, А. Самсаровъ, Петрова Киркова и улица „Асенова“, е почната на 21 септември т. г. и ще продължава до 21 октомври 1914 г. 5 часа слѣдъ обѣдъ, съ правонадаване въ 24 ч. 5% Горния имотъ е собственъ на Никола и Димитър К. Кожухарови отъ Варна, продава се съгласно протоколното отдѣление на Варнен. Окр. Сѣдъ; първоначална цѣна 5000 лв.

Желющитѣ да купятъ имота, могатъ да се явятъ всѣки присѣственъ денъ и часъ въ канцеларията ми, да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да наддаватъ.

гр. Варна, октомври 1914 год.

II Сѣдебенъ Приставъ: Н. Спасовъ

Стефанъ И. Ханджиевъ КРОЯЧЪ.

Извѣстявамъ на почитаемитѣ си клиенти, че прѣмѣстихъ кройческото си ателие на ул. „Царъ Борисъ“ до аптеката на г. Бораджиевъ, въ което изработвамъ по най-последна мода разни мъжки дрехи всѣкакъвъ фасонъ свадбени и салонни: смокингъ, фракъ и рединготъ.

Сѣщо изработвамъ по последна мода съ моделъ и по журналъ дамски костюми тайфюръ и манти.

Въ очакване на посѣщението Ви, оставамъ съ почитание:

Стефанъ И. Ханджиевъ.

IV Варненски Сѣдебенъ Приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 2157.

На основание опрѣдѣлението № 1048 издадено отъ Вар. окр. сѣдъ на 22 юли 1914 г., по несъстоятелността на Нестимъ С. Герсовъ отъ гр. Варна обявявамъ, че на 10 октомври 1914 г. въ 9 часа прѣди обѣдъ въ Варна на самото мѣсто въ къщата на несъстоятелни, въ I уч. ул. „Бул. Фердинандъ“ № 106, ще продавамъ слѣднитѣ имоти, а именно:

1) Едно банале виенско 15 лева. 2) Седемъ стола виенски 28 лева. 3) Двѣ отомански крѣслици 30 лева. 4) Една кръгла маса съ покривка 5 лв. 5) Единъ скринъ съ джамакенъ 40 лв. 6) Една картина 2 лв. 7) Едно канапе 10 лв. 8) Единъ часовникъ стеновъ орѣховъ 10 лв. 9) Четири картити 20 лева. 10) Една висаща ламба употребявана 10 лв. 11) Единъ гардеропъ 20 лв. 12) Единъ омивалникъ съ черв. мраморна плоча 15 лв. 1) Единъ часовникъ буилиникъ 20 лева.

А на 11 с. м. ще продавамъ стѣклариата на сѣщия несъстоятеленъ въ джогенъ му на ул. „Прѣславска“, а именно: огледала, картини, рамки, разни видове чаши, купи за сладко, кандела, вази, чепии, табли, плювалници, разни ламби, части за ламби, ламбени стѣкла, огривалки, буркани шарени, хартия за стѣна, икони, масичка каплама, закачалки, вилници, ножове, лѣжници, една каса, нисалична маса, джезвота, спиртничета, светилници, празни сандѣци, кани, лиени, омивалници, роветки и пр. стакларски и др. подобни стоки.

Първоначална цѣна 7562.70 лв. седемъ хиляди петстотинъ шестдесетъ два лева 70 ст.

Наддаването ще почне отъ оцѣната и заинтересованитѣ могатъ да се явятъ и прѣглеждатъ подробния описъ и самата стока, да се отнесатъ до синдика Хр. Кр. Мирски, адвокатъ Варна.

гр. Варна, 27 септември 1914 г.

IV Сѣд. Приставъ: Ив. Видоловъ.

Възползвайте се!

Въ мобилния складъ на Стефанъ Ив. Райковъ, ул. „Драгоманъ“ се намиратъ за продажъ здрави и луксозни

ГЕРМАНСКИ ПЕЧКИ

съ много износни цѣни.

Варненска Дър. Дѣвическа Гимназия „Мария Луиза.“

ОБЯВЛЕНИЕ № 958

Дирекцията на Вар. Дър. Дѣв. Гимназия обявява за знание на интересующитѣ се, че, на 1 ноември т. г., ще се произведе малонаддавателенъ търгъ съ тайна конкуренция въ помещението на Варн. Окр. Финансово Управление за доставката на около 60 пролѣтни жакети отъ тъмно синъ платъ съ подплата за пансиона при сѣщата гимназия за прилѣ. стойностъ 1200 лв.

Прѣдложенията ще се приематъ отъ 2—3 часа сл. обѣдъ, а търгътъ ще се открие точно въ 3 часа.

Залогъ 5%.

Конкурентитѣ да се съобразятъ съ закона за обществен. прѣдприятия.

Поемнитѣ условия до деня на търга могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ денъ и часъ въ канцеларията на гимназията.

Разноснитѣ за публикуванетоъ сж за сѣтъна на прѣдприемача.

гр. Варна, 30 септември 1914 година.

Директоръ: Н. Дуновъ

Секретаръ-счетоводителъ: А. Андреевъ.

Варненска Дър. Дѣвическа Гимназия „Мария Луиза.“

ОБЯВЛЕНИЕ № 957

Дирекцията на Вар. Дър. Дѣв. Гимназия обявява за знание на интересующитѣ се, че назначени на 30 септември т. г. търгъ за доставката на месо, продоволствени продукти и платове за пансиона не се състои по неявяване на конкуренти, слѣдствие на което ще се произведе новъ търгъ на 12 т. м. въ помещението на Вар. Окр. Финансово Управление.

Ще се доставятъ слѣднитѣ количества:

1. Около 8000—9000 кгр. месо за приблизителна стойностъ 8020 лв.

2. Разни продоволствени продукти за приблизителна стойностъ 16,322 л.

3. Платъ и астаръ за рокли за приблизителна стойностъ 2886 лв.

Търгътъ е съ тайна конкуренция.

Прѣдложенията ще се приематъ отъ 2—3 часа сл. обѣдъ, а търгътъ ще се открие точно въ 3 ч.

Залогъ 5%.

Конкурентитѣ да се съобразятъ съ закона за общественитѣ прѣдприятия.

Поемнитѣ условия до деня на търгътъ могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ денъ и часъ въ канцеларията на гимназията.

Разноснитѣ за публикуванетоъ сж за сѣтъна на прѣдприемачитѣ.

гр. Варна, 1 октомври 1914 год.

Директоръ: Н. Дуновъ

Секретаръ-счетоводителъ: А. Андреевъ

Печ. Д. Тодоровъ—Варна.